

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4357/2021
22.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Милија Јевтовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Љубиша Павловић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1109/21 од 26.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1109/21 од 26.04.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1109/21 од 26.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Првим ставом изреке пресуде Основног суда у Ужицу П 1989/19 од 17.02.2021. године, усвојен је тужбени захтев, па је утврђено да је тужилац власник западног дела катастарске парцеле .. КО Ужице у следећим мерама и границама: са истока од преосталог дела катастарске парцеле .. КО Ужице у дужини од 37м са југа до катастарске парцеле .. КО Ужице у дужини од 6,13 метара и кат. парцеле .. КО Ужице у дужини од 4,41м, са севера до кат. парцеле .. КО Ужице и кат. парцеле .. КО Ужице у дужини од 9,54 метра и са запада до катастарске парцеле .. КО Ужице у укупној дужини од 36,87 метара, све укупне површине 0,03,44 ха, што је тужени дужан признати и трпети да овај свој део катастарске парцеле .. КО Ужице тужилац издвоји код СКН Ужице и укњижи на своје име. Другим ставом изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ до 143.050,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1109/21 од 26.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу П 1989/19 од 17.02.2021. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио је да се сходно члану 404. ЗПП иста сматра изузетно дозвољеном због потребе разматрања правног питања од општег

интереса, правног питања у интересу равноправности грађана и новог тумачења права у циљу уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер побијана одлука не одступа од постојеће судске праксе и правног становишта Врховног касационог суда израженог у донетим одлукама. Ревизијским разлозима се не указује на потребу разматрања правних питања од општег интереса или питања у интересу равноправности грађана, из ког разлога је у складу са датом аргументацијом одлучено као у првом ставу изреке.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба ради утврђења права својине на непокретности поднета је дана 10.12.2019. године са означеном вредношћу спора од 500.000,00 динара.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. У складу са чланом 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14) наведени износ релевантан је за оцену дозвољености ревизије у свим поступцима правноснажно окончаним након ступања на снагу наведених измена.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и околност да је парница за утврђење права својине на непокретности са означеном вредношћу предмета спора од 500.000,00 динара правноснажно окончана доношењем пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1109/21 од 26.04.2021. године, а да вредност предмета спора на дан подношења тужбе 10.12.2019. године не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије у време покретања парнице, сходно члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена.

На основу свега изложеног, сходно члану 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке овог решења.

Како туженикова ревизија није усвојена, то је сходно члану 165. став 1. ЗПП као неоснован одбијен његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић